

Κατανυκτικός εορτασμός της επετείου χειροτονίας του Οσίου Ιακώβου Τσαλίκη

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Χαλκίδος](#)

Με κατάνυξη και αθρόα προσέλευση προσκυνητών εορτάσθηκε η επέτειος της εις Διάκονον χειροτονίας (18.12.1952) του Οσίου Ιακώβου (Τσαλίκη) του νέου ασκητού, στον Ιερό Ναό της Αγίας Βαρβάρας Χαλκίδος, υπό του μακαριστού Μητροπολίτου Χαλκίδος κυρού Γρηγορίου (Πλειαθού).

Κατόπιν ευλογίας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου και αγαθής συγκατανεύσεως του αρχιμ. Γαβριήλ Εμμανουηλίδη-Ηγουμένου της Ι. Μονής Οσίου Δαυίδ Γέροντος Λίμνης, για τον εορτασμό της επετείου, εκομίσθη στον Ι. Ναό αγ. Βαρβάρας Χαλκίδος η τιμία κάρα του Οσίου Δαυίδ, από την

Τετάρτη 17 έως και την Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου 2025.

Μετά την άφιξη της κάρας του οσίου Δαυΐδ, την Τετάρτη το βράδυ, τελέσθηκε ιερά αγρυπνία, κατά το μοναστηριακό τυπικό, στην οποία έψαλλαν Αναγνώστες της Ι. Μητροπόλεως Χαλκίδος και συμμετείχαν πολυάριθμοι πιστοί μέχρι και τις πρώτες πρωινές ώρες, που ολοκληρώθηκε η αγρυπνία.

Την Πέμπτη, τελέσθηκαν ο Όρθρος, η Θεία Λειτουργία και ιερές παρακλήσεις προς τους οσίους Δαυΐδ και Ιάκωβο, ενώ εκατοντάδες πιστών προσήλθαν να προσκυνήσουν και να λάβουν την ευλογία των δύο οσίων.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, για την ανάμνηση της επετείου της χειροτονίας του οσίου Ιακώβου, σε ενημερωτική εκπομπή, ανέφερε τα εξής: «Πριν από 73 χρόνια ο όσιος Ιάκωβος χειροτονήθη Διάκονος στον Ιερό Ναό αγίας Βαρβάρας Χαλκίδος. Ο ίδιος, άνθρωπος αρετής, έλεγε, εγώ δεν είχα ζητήσει ποτέ μου την χειροτονία αλλά ο γέροντάς μου, ο πατήρ Νικόδημος (Θωμάς), επρότεινε στον Μητροπολίτη, τον Γρηγόριο (Πλειαθό). Ο Γρηγόριος εποίμανε την Ιερά Μητρόπολη Χαλκίδος για μισό αιώνα κι εκείνος, με πολύ χαρά, χειροτόνησε τον όσιο Ιάκωβο, στις 18 Δεκεμβρίου 1952 Διάκονο στον Ι. Ναό αγίας Βαρβάρας και την επομένη ημέρα τον χειροτόνησε Ιερέα στο Παρεκκλήσιο του Επισκοπείου, το οποίο τιμάται στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου.

Ήταν πολύ σημαντικό ότι ο ίδιος ο Μητροπολίτης, ο οποίος ήταν ένας άγιος άνθρωπος, ήταν τόσο πολύ ενθουσιασμένος που θα έλεγε κανείς ότι προεφήτευσε, γιατί όχι μόνο ευχήθηκε στον όσιο Ιάκωβο, αλλά του είπε ότι «εάν παιδί μου συνεχίσεις την ζωή την οποία κάνεις, τον πνευματικό σου αγώνα, μια μέρα η Εκκλησία θα σε ανακηρύξει άγιο». Όπως και ο προκάτοχός μου, ο μακαριστός Μητροπολίτης Χαλκίδος Χρυσόστομος (Βέργης) μου έλεγε και είμαι αυτήκοος μάρτυς, όταν τον συνόδευα στην Ι. Μονή του οσίου Δαυΐδ, ως φοιτητής Θεολογίας και ως υποψήφιος Κληρικός, μου έλεγε «Παιδί μου, αυτός ο παππούλης, ο παπούς Ιάκωβος θα μας βάλει σε μπελάδες» και συμπλήρωνε «Σε καλούς μπελάδες. Δηλαδή να κάνουμε ό,τι πρέπει, όλη τη διαδικασία να τον ανακηρύξουμε, επισήμως, άγιο της Εκκλησίας μας» και βέβαια δεν μπορούσε ο ομιλών τούτη την ώρα να φανταστεί ότι τη διαδικασία εκ μέρους της τοπικής Εκκλησίας της Χαλκίδος, προς την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος και το Οικουμενικό Πατριαρχείο, θα την έκανε ο ίδιος. Ήταν μια ξεχωριστή ευλογία, η οποία έχει σφραγίσει τη ζωή μας και την ταπεινή μας διακονία μέσα στην Εκκλησία.

Με αφορμή λοιπόν αυτό το γεγονός, ο ιεροκήρυξ της Μητροπόλεως, π. Νεκτάριος έχει μεταβεί στον όσιο Δαυΐδ, στο Μοναστήρι του αγίου, να πάρει από εκεί και να κομίζει στη Χαλκίδα την κάρα του οσίου Δαυΐδ και να ακολουθήσει η αγρυπνία προς τιμήν του οσίου Ιακώβου και θα ψάλλουν Αναγνώστες της Ι. Μητροπόλεως, οι οποίοι βρίσκουν αγκαλιά και φιλοξενία και σ' αυτό το ευλογημένο Μοναστήρι του οσίου Δαυΐδ.

Να πούμε και το άλλο αξιοσημείωτο, ότι ο όσιος Ιάκωβος, από τότε που χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος, λειτουργούσε κάθε μέρα. Μια παράδοση ευλογημένη, την οποία κρατάει το Μοναστήρι μέχρι και σήμερα. Και μάλιστα, ο όσιος Ιάκωβος είχε θέσει τον εαυτό του στην υπηρεσία της Μητροπόλεως και εξυπηρετούσε και τα γύρω δυσπρόσιτα ορεινά χωριά (Παλαιοχώρι, Δαμιά, Καλαμούδι, Δρυμώννα κ.ά.).

Μας έκανε πάντοτε εντύπωση η ευλάβειά του. Δεν εξοικειώθηκε ποτέ με την αγία Ιερωσύνη. Πάντοτε στεκόταν με σεβασμό ενώπιον της αγίας Τραπέζης. Ιδιαίτερη ήταν η φροντίδα του να μνημονεύει ονόματα ανθρώπων στην αγία Πρόθεση και, μάλιστα, τόνιζε τη σημασία αυτής της μνημονεύσεως και την ωφέλεια, την οποία έχουν οι πιστοί, οι τε ζώντες και οι κεκοιμημένοι, αφού όλες αυτές οι μερίδες της μνημονεύσεως λούζονται, μέσα στο άγιο Ποτήριο, στο Αίμα του Κυρίου μας. Και σε όλη του τη συναναστροφή και όταν χρειαζόταν κάπου να διανυκτερεύσει, για να τελέσει τη Θεία Λειτουργία, διήγε σαν να μην πέρασε άνθρωπος. Τόσο πολύ προσεκτικός ήταν, για να μη αφήσει ούτε στον εαυτό του περιθώριο, αλλά και να μη δώσει, όπως λέγει η Αγία Γραφή «εγκοπή», ώστε κάποιος άλλος να σκανδαλισθεί και να πέσει από κάποια απροσεξία δική του. Ήταν εξαιρετικός λειτουργός. Είχε πάρα πολύ ωραία φωνή, μια αρχοντιά στην έκφρασή του και, παρά το γεγονός ότι δεν εγνώριζε γράμματα, του Δημοτικού ήταν, απέδιδε και

τους ύμνους και τα κείμενα τα εκκλησιαστικά, πολλώ δε μάλλον τα ιερά Μυστήρια και τη Θεία Λειτουργιά, την καρδιά των Μυστηρίων, νοηματικά.

Εύχομαι και ο άγιος Δαυίδ και ο άγιος Ιάκωβος να είναι πάντοτε μαζί σας και μαζί με όλους τους ανθρώπους που θα ακούσουν αυτή τη χαρμόσυνη είδηση της αναμνήσεως της χειροτονίας του οσίου Ιακώβου του «Με συγχωρείτε».

Το μεσημέρι της Πέμπτης, η τιμία κάρα του οσίου Δαυίδ, κομίσθηκε, για ευλογία, στα Γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος και στον υπό αναστήλωση Ι. Ναό αγίας Παρασκευής πολιούχου Χαλκίδος και κατόπιν μετεφέρθη στην Ιερά Μονή, όπου φυλάσσεται.

